

Tartalom

- Kilencbé
 - Gólyatábor
 - A főszerkesztő jegyzete
 - Az irány továbbra is előre!
 - Egy arc a Révaiból
 - Halloween két oldalról
 - Drámanap a Révaiban
 - Skóciai napló
 - Diákszemélyiség 2003
 - Broadstairs 2003
 - Máltán az őszi szünetben
 - A csigabiga
-

Kilencbé

Szeptember elsején dideregve szemléltük egymást az iskola udvarán. Aki volt a gólyatáborban, némi helyzeti előnnyel rendelkezett az ismeretségeket illetően, és felszabadultan cseverészhetett.

Mi, kollégisták, már átestünk az idegen környezet és az első éjszaka okozta megrázkódtatáson is (különösen az első napokban nem volt ínyemre a gondolat, hogy a KZs-s kolesz lesz 4 évre a "második otthonom"), így már nem jutott energiánk a tanévnyitón is idegeskedni.

Maga az évnyitó igazán szépre sikeredett, de hál' Istennek nem nyúlt hosszúra (ezt azok nevében mondom, akik fáztak)...

Egy szó mint száz, észbe sem kaptunk, és máris életünk első révais osztályfőnöki óráján ültünk. Preinsperger Csilla tanárnő jóhiszeműen a teremrend ismertetésével kezdte, nem sejtve, hogy a fene se jegyezte meg, mi hol található. Ez csak jó pár nap múltán, rengeteg futkározás és kérdezősködés árán sikerült.

A bemutatkozás ellenére a nevekkal is hadilábon álltunk, és majd' egy hónapig tartott, amíg leszoktunk a "Bocs, mi is a neved?"-típusú kérdésekről. Emiatt a tanórák is eleinte mulatságosak voltak - meg kell mondjam, a legtöbb az is maradt. Erdős Mária néni azonnal megkedveltük, és a németórák a kemény munka ellenére mindig vidáman teltek, főleg, ha angolra előzte meg őket. (Ha már az angolnál tartunk, haladó csoportunk számára az órák jelmondata a "Dani, don't sleep!", és a "Dani, wake up!" lett, mivel említett osztálytársam előszeretettel sziesztázott Miletics Piroška tanárnő óráin.) Eleinte a fizika- és kémiaórák is módfelett kellemesnek ígérkeztek Sárvári tanár úr fergeteges humorával fűszerezve, de sajnos hamar rá kellett jönnünk, hogy ezeken az órán minden van, csak pihenés nincs (minél több vicc, annál több munka és házi feladat). Ha pedig földrajzóránk van, azt minden kívülálló azonnal észreveszi. ("Melyik óra előtt várakoznak a diákok kettes sorban és néma csöndben a folyosón?" "Váradi tanárnő földrajzóra előtt.")

Magáról a 9. B-ről még nem igazán tudok részletes leírást nyújtani, mivel alig néhány hónapja koptatjuk együtt az iskolapadokat. Ahogy ez már a legtöbb humán osztályban lenni szokott, nálunk is a lányok vannak többségben, 28-an, míg a fiúk ötven (ők még keresik a kitörési pontokat). Annyi azonban nyilvánvaló, hogy egy remek kis társaság verődött itt össze, az osztályfőnökünkről nem is beszélve. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy közjük tartozom.

Urbán Veronika (9. B)

Gólyatábor - Balatonakali, 2003. augusztus

A hagyományokhoz híven nyár végén a "kis elsősöknek" izgalmas élményben lehetett részük: ez volt a gólyatábor. Az évfolyamot két csoportra osztották, én a humán - idegen nyelv + reál "csapatba" kerültem.

A tábor előtti napok (vagy hetek?) izgalomban teltek, hiszen nem tudtuk, hogy milyenek lesznek az osztálytársaink és az elkövetkezendő négy évünk. Amikor megláttam a tábort... a "szép zöld" házakat, a hasonlóan izgatott arcokat, már tudtam, hogy jó hetünk lesz.

Először "Kov." Csaba tanár úr tartott egy rövid eligazítót (hogy mit szabad, és mit nem...), aztán kezdődött az ismerkedés. Talán a nevek megjegyzésével volt a legtöbb gondunk. A hét közepe felé már kezdtek fogyni a kérdések: a "mi a neved?" és a "honnan jöttél?" Sok programunk volt: koncertekre mentünk, strandra jártunk, esténként pedig az SFG játszott nekünk. A hét közepén megérkeztek a másodikosok, akik nagyon "kedves" feladatokat adtak számunkra a tűző napon; ezeket végül is mindenki túlélte, csak az egyik osztálytársam állkapcsa akadt ki a hagymaevés közben...

Csütörtökön lejöttek az újdonsült osztályfőnökök, és sok mindent meséltek a suliról, tanárokról, elmondták, melyik termet hol keressük majd szeptemberben stb. Csüti vezetésével "drámáztunk" is egy kicsit, néhányan pedig szalszázni (ez egy dél-amerikai tánc) tanultak. Egyszóval mindenki megtalálta azt, amit szeret. A legfontosabbak szerintem a hajnalba nyúló beszélgetések voltak. Nem aludtunk sokat, persze erről nem a "kényelmes" emeletes ágyak tehetek! Az utolsó napon, a búcsúesténken tábortűzet gyújtottunk, énekeltünk, feldobott volt a hangulat.

A csapat az ötödik nap végére egészen összerázódott. A hazafelé utat a buszsofőr nehezen viselte, de mi annál jobban élveztük! Györben búcsút vettünk egymástól, és kb. tízezerszer elhangzott: "Egy hét múlva találkozunk!" A sulis első napján boldog voltam, hogy nem csupa ismeretlen arcot látok az udvaron, hanem már megvolt az én kis osztályom.

Élveztem a tábort, és örülök, hogy nem hagytam ki ezt az első közös bulit, mert felejthetetlen volt!

A főszerkesztő jegyzete

Főszerkesztő... Próbálom definiálni, mit is jelent tulajdonképpen. Hogy mi a feladata. Én október végén kerültem az újság élére. Akkor tartottuk az első gyűlésünket, ahol megbeszéltük az éves munkaprogramot, témajavaslatokat vetettünk föl, és persze rögtön teljes arculatváltást terveztünk.

Eltelt pár hét, és én csak a növekvő felelősséget érzem az újság sorsa iránt. Hiszen még mindig a szemétként kötnek ki a friss lapszámok. Ízlelgetem a témákat, de újra és újra elvetem őket. Egyszerűen nem tudok mit írni, mert olyasmit keresek, amely aktuális és egyformán fontos mindenki számára. Kezdem megérteni, hogy a lapok miért csámcsognak hetekig egy-egy zaftos pletykán: mert nincs más.

Két napja tanulmányozom minden ihlet nélkül a számítógép klaviatúráját: a kávéim kihűlt, másnap meg számonkérések egész sora vár rám. Reménytelen próbálkozásnak tűnik. Valami patetikus kezdésen gondolkodom, ami rögtön fölkelte a tisztelt olvasó érdeklődését. Aztán hagyom az egészet, és nekiülök a mateknak.

Felderengett bennem egy ötlet; először csak egészen halványan, messziről, majd, ahogy oszlott a köd, megfogalmazódott a gondolat: másik iskolát keresni egy távoli, nevenincs falucskában, valahol az Alföldön, és vissza se nézni.

Több ilyen képtelenséget latolgattam magamban, míg eszembe nem jutott egy lehetséges alternatíva: ha a kedves Olvasó megírja / elmondja, mi is érdekli igazán, ha visszajelzést küld a lapról, amelyet évente négyszer kézhez kap, talán egyszerűsödne némileg a feladat. Akkor valamivel kevesebb fejtörésbe kerülne összeállítani az egyes lapszámokat, és esetleg a diákság elvárásainak megfelelően szerkeszthetnénk az újságot. Valami ilyesmit fogok tehát írni a megjelenő első számunkba, fontos közlendőként:

"Nagyra becsült Olvasó, arra kérlek, hogy mondd el a véleményedet! Adj ötletet, hogy miről szeretnél olvasni! Tisztelettel: az Iránytű szerkesztősége."

Aztán persze minden marad a régiben, de talán egy idő után megelégedik majd, hogy minden oldalról ez a pár mondat köszön vissza. Vagy, hogy az újságból csupán e sorok kiabálnak. És akkor elkezdenek szállingózni az olvasói levelek.

-em-

Az irány továbbra is előre!

Igazából sokat gondolkodtam rajta, hogy miként lehetne az Iránytűből egy olyan újságot csinálni, ami nem 10 percen belül landol végső nyughelyében, hanem kiérdemli a megtiszteltetést, hogy hazavidd és elolvasd. Ezt természetesen egyetlen módon lehet elérni: ha olyan dolgokról írunk benne, ami titeket érdekel.

Ezzel kapcsolatban viszont rögtön komoly gondokba ütközünk: mivel az Iránytű évente négyszer jelenik meg, így mozi- vagy CD-ajánlót, híreket, és hasonló aktuális információkat nincs értelme megjelentetni benne, könyvajánló meg eddig is volt, és nem állíthatnám, hogy osztatlan sikert aratott. Aztán ott vannak az állandó jellegű rovatok, mint az Egy arc a Révaiból, a kirándulásokról készült élménybeszámolók, elsősök bemutatkozása, negyedikesek búcsúzása stb., amik megint csak az érintetteket érdeklik és rosszabb esetben egyszerû földi halandók számára emészthetetlenek, a Kertész Imre-különszámról nem is beszélve. Miről írunk akkor?

Ilyen és ehhez hasonló kérdések merültek fel az október végén megtartott szerkesztőségi gyűlésen, miután megválasztottuk az új évfolyamfelelősöket és a leérettségizett Csapó Mónika helyét betöltő felelős szerkesztőt, Mátrai Mirellát.

Ötleteink azért akadtak, mint azt láthatjátok. Nem hiszünk a csodákban, de szeretnénk azt remélni, hogy sikerült egy fokkal jobbat alkotni, mint eddig. Jó olvasgatást!

Ötleteiteket és cikkeiteket változatlanul várjuk - keressétek az osztályfelelősöket!

GK

Egy arc a Révaiból - Néher Márton

Az "Arc" bemutatása gyakran úgy kezdődik, hogy biztosan hallottátok már a nevét a hangosban stb. Ez Néher Mártonnal (alias Döme, 12. D) nem sokszor fordul elő, ugyanis nem szeret versenyezni. Mégis tagja egy olyan szervezetnek, ahová nem sokan juthatnak be...

Mi az a Mensa, és hogyan lehet bekerülni?

Az egy olyan szervezet, ahová akkor tudsz belépni, ha az IQ-d a felső 2 %-ban van.

Na igen, a Győr-Moson-Sopron megyei Ész Ász Top 100-ban is benne voltál az első százban.

Ennek a tesztnek az írása során lettem alkalmas Mensa-tagnak, ... ponttal.

És egyáltalán, mi ez, kik járnak ide, mit csináltok?

A Mensa szlogenje szerint ez a legszínesebb szürkeállomány. A legkülönbélebb emberekkel lehet itt találkozni a villamoszerelő-költőtől kezdve az APEH elnökéig (akivel személyesen is beszélgettem). Mi, győriek saját kis csoportot is alakítottunk Mensa ArrabonIQa néven. Hetente

járunk össze beszélgetni, játszani. Tudniillik a mensások mániákus játékimádók. A logikai feladványoktól kezdve a táblás stratégiai játékokon át a magyar tarokkig minden jöhet. Szóval az egész arról szól, hogy jól érezzük magunkat.

Vannak a Mensán belül más csoportok is?

Persze, úgynevezett SIG-ek (same interest group). Ilyenből rengeteg van, pl. lovas, fotó-, kártya- és a nem hivatalos beba-SIG.

Milyen egyéb rendezvényeitek vannak?

Van nyári tábor, Szent Iván-napi összejövetel, tábortűz, rafting, tollas hetente, hegymászás, sőt volt már közös látogatás a BME tanreaktorában, szóval amit csak el tudsz képzelni.

És ki a legnagyobb góré?

Balanyi Bibiána, Bibi. (Az a fiatal hölgy, aki az országos IQ-játékban Vágó Istvánnal vezette a tévéműsort - a Szerk.) Ő az elnök, nagyon meg vagyunk vele elégedve. És még jól is néz ki! :)

Úgy tudom, hogy mindezek mellett még cserkészkedésre is van időd.

Időm mindenre van. Amúgy igen, nagyon szeretek a szabadban lenni. Segédtszti képzésem is van, ennél fogva amit nem vállalok el magamtól, azt rám bízák (pl. téli táborozás megszervezése).

Na és a kedvenc tantárgyad?

Lényegében a fizikát és a matekot szeretem, a kettő között dönteni nem tudok. De minden érdekel, ahol egy csöpp logika felüti a fejét. Sőt, önnön szórakoztatásomra latint is tanulok. Ja, és a kedvenc költőm Ady Endre.

Ahogy látom, még Csinszka képe is kint van a szobád falán.

Na igen. A logika mellett a szépség az, amit még szeretek!

És egy fehér négylábú is mászik rajtad. Ki ő?

Ő Borisz, a patkányom. Nem olyan ijesztő, mint ahogy először képzelné az ember, ráadásul még intelligens is.

Végezetül a kihagyhatatlan kérdés: hova tovább?

A BME-re szeretnék menni villamosmérnöknek, de az is lehet, hogy gépész lesz belőle.

Hát akkor mindent bele!

Baráth Emese (12. D)

Halloween két oldalról

A Révai-gimnázium évről évre képviselteti magát mind megyei, mind országos szintű diákszínházi fesztiválokon. Eredményei kiemelkedőek, sokszor felülmúlják a művészeti iskolák produkcióit. A tehetséges színjátszók kezdetben Wenczel Imre, később pedig Tóth Szilvia, Debreczeni Márton és Varju Nándor kezei alól kerültek ki.

Idén két színjátszó csoport is alakult iskolánkban. Mindkettőt Tóth Szilvia vezeti, aki az elmúlt évek során a L'art-ma színpadok rendezett darabokat. Jelenlegi csapatai számára szervezte a második éve játszó Utópia színpad a Halloween-bulit.

A tulajdonképpeni célkitűzés az volt, hogy az "újkezdők" megismerkedhessenek az "idősebb generációkkal", hogy olyan közösség tagjává válhassanak, ahol az összekötő kapcsot a színjátszás jelenti. (Azért tudni kell, hogy egy ilyen összejövetel megszervezése nem kevés energiát igényel. Az olyan apróságoktól kezdve, mint az üvegfestés, a terembérlés megszervezéséig, a zenekarok meghívását nem is számítva: nagyon nehéz nem földadni rögtön az elején. Ezzel hál' Istennek nem volt gond: egymás lelkesedéséből mindig erőt tudtunk meríteni. Bár, őszintén megvallva, én még aznap délután sem hittem, hogy ez a dolog megvalósulhat. Ezúton szeretném megköszönni a Diákönkormányzatnak, hogy jelentős összeggel támogatták a kezdeményezést. És köszönöm azoknak is, akik időt és fáradságot nem kímélve terveztek, segítettek és kitartottak az elképzeléseik mellett.)

A töklámpásos-koncertes-ismerkedős-gyertyafényes este október 31-én került sor, a Vasutas Művelődési Házban. A terem néhány lelkes utópia három órán keresztül díszítette, de színjátszók lévén természetesen fél órással később készült csak el az amúgy igen mutatós dekoráció. Az érkezőket azért így is majd' egy tucat vigyorgó-világító töklámpa, 80 papírdenevér és vagy félmázsányi étel-ital várta a falra aggatott fekete leplek és narancssárga papírívék között. Miután a társaság nagyrészt akklimatizálódott, a rangidős Ar(T)culat színpad megkezdte a "beavatást", ahol öt színjátszós nemzedék képviselői játszottak együtt. (Én nem: az elmúlt napok fáradalmi után egyszerűen képtelen voltam rászánni magam további közszereplésre. Számomra egyébként óriási dolog volt, hogy a ReActor és a L'art-ma, vagyis a már elballagott diákok is szép számmal megjelentek akkor este.) Aztán a Nullum Crimen és az SFG koncertjét tomboltuk (egy-két kivétellel) végig. Emlékeket idéztünk, felelevenítettük a csornai színjátszók táborok - hétnapos szeánszok - történéseit. Végezetül igazi csemegének számító (mások szerint a "kompromittáló" a helyes kifejezés), ősrégi videófelveteleken mutattuk meg a fiatalabbaknak, hogy mi is voltunk kezdők, hogy mi is bakiztunk, és, hogy a közönség a hibáinkkal együtt is szeret.

(Bárhogyan is próbálkozom, nem tekinthetek el attól az érzelmi többlettől, amit az az este jelentett számomra. A koncertek alatt bizony azért könnyek is hulltak, meg a szervezés közben is voltak nehézségek, nézeteltérések, olykor sértődések is... Visszagondolva azonban mindenképpen megérte: azok a játéktól átszellemült tekintetek és izgatott arcok mindent megérnek..)

Egyelőre lehet, hogy csak mi tudjuk, mit is jelent tulajdonképpen a "kovászos homár". De biztosíthatok minden idén kezdő színjátszót, hogy idővel náluk is megjelennek a belső poénok, hogy igazi csapatává kapcsolódnak, mert a sok közös színjátszói élmény nem tűnik el nyomtalanul. Én egészen kivételes helyzetben érzem magam, mert ismerhetem ezeket az embereket.

- em, utópia színpad -

Drámanap a Révaiban

"Játszani tudó emberekre rábízhatod magad. Rossz emberek nem játszanak." Az idézetferdítés egyszerre utalhat Goethének és József Attilának a homo ludensről¹ alkotott véleményére... E szöveg legfőbb aktualitását azonban most az iskolánkban zajlott rendezvény adja.

A Magyar Drámapedagógiai Társaságnak és a Révai Miklós Gimnáziumnak olyan tovább-képzést sikerült szerveznie 2003. november 7-ére (minden érdeklődőnek, de főképpen pedagógusoknak), amely a drámajáték apoteózisává avatta ezt a (hétköz)napot. Három különböző karakterű és munkamódszerű drámatanár "dolgozott" órákig egy-egy révais tanulócsoporthal szakmai "közönség" és drámajátékos diákok előtt. A játékosok főképpen színpadőrök voltak. Kivéve azt a néhány segítőársunkat, akit külön meghívással

kértünk a bemutató foglalkozásokon való részvételre -, illetve a 9.g osztály drámajáték-csoportját (ők - még - nem mindannyian színekörösök). Antal Rita, a Magyar Drámapedagógiai Társaság elnökségi tagja köszöntötte 10 órakor az egybegyűlteket a Révai dísztermében, majd Horváth Éva, a pécsi Pázmány-iskola drámatanára foglalkozott 12 óráig az első tanulócsoporthal. A nagy közönségsikerű komplex dráma után (a címe Rajongás) rövid szakmai megbeszélés következett. Tevékenységünk ritmusát egyébként 17 óráig ez a rend szabta meg: foglalkozás, beszélgetés, foglalkozás, beszélgetés. 12 órától délután fél egyig tartottunk ebédszünetet. A szendvicseket, a kávé és az üdítőt - a jó szellemi munka fontos kísérő kellékeit - a Révai diákönkormányzata biztosította a Büfések magas színvonalú közreműködésével.

A létszámról annyit, hogy szerencsésebb pillanatokban telt ház volt a díszterem első felében, persze főképpen tanulók ültek a közönség soraiban is. (A révais "házigazda", e cikk írója, azon kesereg, hogy Győrből és környékéről alig jöttek pedagógusok, pedig inkább az ő kedvükért szerveződött ez a nap.) Eck Júliának, a Toldy Ferenc Gimnázium tanárának foglalkozása az Ölelésről szólt. (Érintette az óra Radnóti Két karodban és Michelangelo Pieta 1,2,3 c. alkotását.) Végül Wenczel Imre drámatanár dolgozott mintegy két és fél órán keresztül a 9.g osztályosokkal, akiknek három hajdani Poézis színekörös segítette. A búcsúzáskor mindkét vendég tanár "Könnyű nektek ilyen gyerekekkel" megjegyzés kíséretében köszönte meg a játékelményt. Köszönjük tehát mi, révais szervezők is a játszóknak és a közönségnek egyaránt ezt a szép, emberséggel és játékkal teli napot; az iskolavezetésnek, hogy biztosította a továbbképzés minden feltételét; a diákönkormányzatnak pedig a finom szendvicset, a forró kávé és a hideg üdítőt.

Wenczel Imre

* A Goethe-idézet pontosan: "Hol dal zeng, telepedj meg! / Rossz emberek nem énekelnek." József Attila szállóige-szerű (talán soha el nem hangzott) mondata: "Félek a játszani nem tudó emberektől."

Skóciai napló

Nem akármilyen élménnyel kezdődött közel egy tucat révais diák nyara. A Portöröné tanárnő és Stéger tanárnő által meghirdetett kéthetes nyelvtanfolyamra jelentkezett tanulók ugyanis két nappal a bizonyítványosztás után már indultak is Edinburgh-ba, a skót fővárosba.

Június 15., vasárnap · Budapest-London-Edinburgh

Mivel legtöbbünk még nem ült repülőgépen, az első kalandot nem is London, hanem az odáig tartó út jelentette. Becsekkolás, a kapuk nyitása, a kapuk zárása... eddig csak filmekben hallott kifejezések nyertek értelmet előttünk.

Egy fél napot töltöttünk Londonban, de a város legnevesebb épületeivel így is sikerült megismerkednünk. A gyönyörű Westminster Apátság, a hatalmas Big Ben és a Trafalgar Square meglátogatása után repültünk Edinburgh-ba, ahol találkoztunk szállásadóinkkal, a skót családokkal.

Mindannyian más helyre kerültünk, kizárva ezzel a családoknál az anyanyelv használatának lehetőségét. Eleinte alig mertünk megszólalni, de a kint eltöltött két hét után már nyoma sem volt a kezdeti megilletődöttségnek.

A családoknál vacsoráztunk, és legnagyobb meglepedettségünkre finom falatokkal vártak bennünket. Megkóstolhattuk a brit gyorsélelmiszerek gyöngyét, a "fish and chips"-et is.

Június 16-20., hétfő-péntek · Edinburgh

Öt napig tanultunk a nyelviskolában, ahol rajtunk kívül mintegy tíz ország ötven diákja vett részt az órákon. Az első nap tesztet írtunk, amely alapján négy csoportba osztottak bennünket. A közös ebéd utáni programok között szerepelt a város feltérképezése, múzeumok és mozizás.

Június 21., szombat · Edinburgh

Kint tartózkodásunk idején rendezték meg a Royal Highland Show-t, ami Skócia legnagyobb, vidéki életet bemutató műsorsorozata. Megismerkedtünk a birkanyírás rejtelseivel, a sajtok, édességek és más helyi különlegességek elkészítésével, sőt egy látványos lovasbemutatót is megtekintettünk. Ezen a napon jelent meg a Harry Potter és a Főnix rendje, amit sokan megvásároltunk, és azóta már ki is olvastunk.

Június 22-23., vasárnap-hétfő · Edinburgh

Jártunk az állatkertben és a tengerparton. Több, a város körül épült kápolnát és várromot is megnéztünk.

Június 24-26., kedd-csütörtök · Skye-sziget

Ez Skócia egyik leggyönyörűbb szigete. Meglátogattunk ott kastélyokat, voltunk a Tündérek Völgyében, és hajóztunk fókák között is. A Tündérek Völgye egy mesebeli, eldugott kis rét, ahol bárányok legelésznek, a fű zöld, az ég kék, és egy apró tavacskában tavirózsák úsznak. És ki gondolta volna, hogy Skóciában is élnek fókák?

Útközben több filmforgatás helyszínét néztük meg, láttuk, hol készült a Harry Potter, a Hegylakó és a A világ nem elég című James Bond-mozifilm.

Sok mondával is megismerkedtünk, mindegyik helyszínét végigjártuk, tudjuk, melyik vár miért dőlt össze, ki miért halt meg, vagy épp miért halhatatlan.

Június 27., péntek · Edinburgh

Az utolsó napunkat a városban töltöttük, vásároltunk, nézelődtünk, megpróbáltunk mindent az emlékezetünkbe vésni.

Az este a nyelviskolában diszkót rendeztek, ahol mindenki jól érezte magát. Sokat táncoltunk, igazán jó volt a hangulat.

Június 29., vasárnap · Edinburgh-London-Budapest

Nagyon korán kellett kelniünk, hiszen indult a gépünk. Elbúcsúztunk a családtól és a várostól, majd elrepültünk Edinburgh-ból.

A napot Londonban, a British Museumban töltöttük, ahol az emberiség történetének minden állomásáról láttunk kiállításokat.

Nagyon vártuk a pillanatot, hogy újra lássuk szeretteinket. Amikor a gép landolt, már tudtuk, hogy vége egy nagy kalandnak, amit sosem fogunk elfelejteni.

Rengeteg élményt szereztünk, csodálatos helyeken jártunk, és nagyon sokat tanultunk; nemcsak nyelvtudással, hanem nemzetközi tapasztalatokkal is gazdagodtunk.

Farkas Enikő (9. F)

Diákparlament 2003- jelentés

Részvevők:

- minden osztályból: titkár, sportfelelős és Iránytű-felelős,
- a Diákönkormányzat vezetősége, valamint
- meghívott vendégek.

I. Vendég: Jámbor Vilmos, testnevelő tanár:

- Focibajnokságok lebonyolítása nehézkes, a feladat a testnevelőkre hárult az utóbbi időben, 2-3 felelős diák segítségére szükség van.
- Kosárlabda-, röplabda- és kézilabda-bajnokság szervezésére, igény szerint, lehetőség van, szaktanárok segítenek.
- Sakk szakosztály helyzete nem rendezett, de továbbra is megoldott a sakkozók versenyeztetése.

II. Vendég: Juhász Attila, az Iránytű szerkesztője:

- Színvonalas iskolaújság megjelentetése; a diákok azt olvassák, ami érdekli őket.
- Sok jó téma elhangzik, de a cikkek megírására a legtöbb esetben nem kerül sor.
- Diákok részéről felelős szerkesztőre van szükség.

III. Vendég: Nagy Csaba, városi ifjúsági és sportreferens:

- Városi szinten számos ifjúsági és sportrendezvény kerül megrendezésre, de nyitottak új ötletekre.
- Úgy tudnak a diákságnak megfelelő programokat szervezni, ha a valós igényeket ismerik.
- Számos lehetőség adott pályázásra: Mobilitás, GYISM.

IV. Diákönkormányzat vezetőségének megválasztása:

- Budai Nóra, Hartyándi Mátyás, Kornfeld Eszter, Kriskó Andrea, Mátrai Mirella, Ruppert Márton, Somogyi Ágnes, Szabó Zsuzsanna
- A megválasztott diákok egymás között döntenek majd el, hogy ki melyik terület (elnökség, gazdasági, kulturális, sport&) felelőse lesz.

V. Szekciók:

A. Titkárok szekciója:

- Ötletek jóváhagyása: csokoládé és kávéautomata; higiéniai kellékek a mellékhelyiségekbe, A3-as terem átalakítása (lyukasórákon a könyvtár telített): dekorálás, bútorozás, csocsóasztal
- Diáknap közös érdek: osztályokban ötletek gyűjtése, tájékoztatás (Diákönkormányzat, titkárok és nyertes 11-es osztály együttműködése)
- Pályázati lehetőségek: nemzetközi pályázatok (pl.: külföldi testvériskolai kapcsolat), A3 bebútorozása pályázaton nyert pénzből, egyéb rendezvényekre pályázat benyújtása

B. Iránytű-felelősök szekciója:

- Felelős diákszerkesztő: Mátrai Mirella (10. F)
- Évfolyamfelelősök: Pacsi Diána (8. évf.), Hentz Dávid (9. évf.), Kristóf Judit (10. évf.), Kornfeld Eszter (11. évf.), Szentkúti Katalin (12. évf.)

- Ötletek, javaslatok: az újság témakörökre bontása, humor rovat (karikatúra), versenyek, pályázatok
 - "Egy arc a Révaiból" c. rovatban ne csak versenyt nyertek, hanem érdekes személyiségek szerepeljenek
 - Diákok műveinek megjelenítése
 - Sport; Révai-kollégium;
 - diákönkormányzati tervek - valóságok
- C. Sportfelelősök szekciója:
- Évfolymfelelősök: Matzon Csilla (8. évf.), Horváth Judit (9. évf.), Kovács Ábris (10. évf.), Ruppert Márton (11. évf.), Turi Alexandra (12. évf.)
 - Focibajnokság: osztályonként 4+1 fős csapatok, körmérkőzések, 2x20 perces meccsek
 - Hetedik órában konditerem használata szaktanári engedéllyel lehetséges

Győr, 2003. október 31.

Debreczeni-Mór Andrea (12. D)

Diákparlament 2003 - Jegyzőkönyv

Résztevők:

- minden osztályból: titkár, sportfelelős és Iránytű-felelős,
- a Diákönkormányzat vezetősége, valamint
- meghívott vendégek.

I. Vendég: Jámbor Vilmos, testnevelő tanár:

- Focibajnokságok lebonyolítása nehézkes, a feladat a testnevelőkre hárult az utóbbi időben, 2-3 felelős diák segítségére szükség van.
- Kosárlabda-, röplabda- és kézilabda-bajnokság szervezésére, igény szerint, lehetőség van, szaktanárok segítenek.
- Sakk szakosztály helyzete nem rendezett, de továbbra is megoldott a sakkozók versenyeztetése.

II. Vendég: Juhász Attila, az Iránytű szerkesztője:

- Színvonalas iskolaújság megjelentetése; a diákok azt olvassák, ami érdekli őket.
- Sok jó téma elhangzik, de a cikkek megírására a legtöbb esetben nem kerül sor.
- Diákok részéről felelős szerkesztőre van szükség.

III. Vendég: Nagy Csaba, városi ifjúsági és sportreferens:

- Városi szinten számos ifjúsági és sportrendezvény kerül megrendezésre, de nyitottak új ötletekre.
- Úgy tudnak a diákságnak megfelelő programokat szervezni, ha a valós igényeket ismerik.
- Számos lehetőség adott pályázásra: Mobilitás, GYISM.

IV. Diákönkormányzat vezetőségének megválasztása:

- Budai Nóra, Hartyándi Mátyás, Kornfeld Eszter, Kriskó Andrea, Mátrai Mirella, Ruppert Márton, Somogyi Ágnes, Szabó Zsuzsanna

- A megválasztott diákok egymás között döntenek majd el, hogy ki melyik terület (elnökség, gazdasági, kulturális, sport &) felelőse lesz.

V. Szekciók:

A. Titkárok szekciója:

- Ötletek jóváhagyása: csokoládé és kávéautomata; higiéniai kellékek a mellékhelyiségekbe, A3-as terem átalakítása (lyukasórákon a könyvtár telített): dekorálás, bútorozás, csocsóasztal
- Diáknap közös érdek: osztályokban ötletek gyűjtése, tájékoztatás (Diákönkormányzat, titkárok és nyertes 11-es osztály együttműködése)
- Pályázati lehetőségek: nemzetközi pályázatok (pl.: külföldi testvériskolai kapcsolat), A3 bebútorozása pályázaton nyert pénzből, egyéb rendezvényekre pályázat benyújtása

B. Iránytű-felelősök szekciója:

- Felelős diákszerkesztő: Mátrai Mirella (10. F)
- Évfolyamfelelősök: Pacsi Diána (8. évf.), Hentz Dávid (9. évf.), Kristóf Judit (10. évf.), Kornfeld Eszter (11. évf.), Szentkúti Katalin (12. évf.)
- Ötletek, javaslatok: az újság témakörökre bontása, humor rovat (karikatúra), versenyek, pályázatok
- "Egy arc a Révaiból" c. rovatban ne csak versenyt nyertek, hanem érdekes személyiségek szerepeljenek
- Diákok műveinek megjelenítése
- Sport; Révai-kollégium;
- diákönkormányzati tervek - valóságok

C. Sportfelelősök szekciója:

- Évfolyamfelelősök: Matzon Csilla (8. évf.), Horváth Judit (9. évf.), Kovács Ábris (10. évf.), Ruppert Márton (11. évf.), Turi Alexandra (12. évf.)
- Focibajnokság: osztályonként 4+1 fős csapatok, körmérkőzések, 2x20 perces meccsek
- Hetedik órában konditerem használata szaktanári engedéllyel lehetséges

Győr, 2003. október 31.

Debreczeni-Mór Andrea (12. D)

Broadstairs 2003

Sopron, 2003. augusztus 16. Sokaknak ez a dátum talán nem mond sok mindent, de nekünk, 16-uknak egy felejthetetlen élmény kezdetét jelöli: ekkor indultunk el néhány soproni diákkal együtt az akkor még távolinak tűnő "ködös Albionba".

Mindannyian tette készen, mindennel felszerelve és elszántan vártuk utunk kezdetét. Kísérőtanárunk, Torda Márta tanárnő már jóval az út kezdete előtt ellátott minket sok fontos tanáccsal (a legfontosabb talán a háromlyukú angol konnektor megemlézése volt :)).

Amikor a busz megérkezett, elégedetten konstatáltuk, hogy megfelelő, talán jobb is, mint amit vártunk. Lassan elfoglaltuk helyünket, és 17 napra magunk mögött hagyjuk hazánkat.

Féltem az úttól. Több mint 20 óra! Hogy bírom majd ki. Mint később kiderült, kisebb-nagyobb nehézségek árán mindenki túlélte. A buszon jó hangulat volt. Tanárnőink folyamatosan ismertették a programokat, információkat közöltek vendéglátó családjainkról, és újabb hasznos tanácsokkal láttak el minket.

Az utazás első igazi élményét a belgiumi Brugge-ben eltöltött 2 óra jelentette. Bejártuk főutcáját, ahol a csipkeverőket ill. a város nevezetességeit csodálhattuk meg. Többen vásároltak képeslapokat, csipkét vagy marcipánt, csokoládét. Itt már néhány fotó is készült.

Utunkat folytatva Calais-be, Franciaország híres kikötővárosába érkeztünk. Mivel pár percet késtünk, várunk kellett a következő kompra, mely Doverbe vitt minket. Szerencsére az idő ismét napos, kellemes volt, így a komp fedélzetéről táruhatott elénk a tenger. Egészen addig végtelennek tűnt, míg meg nem pillantottuk a doveri fehér sziklákat. Az útlevél-ellenőrzés volt az első alkalom, amikor számot kellett adnunk, ha csak pár szóban is angoltudásunkról. Kb. egy órával a tervezett megérkezés előtt elértük úti célunkat, Broadstairst. A családok folyamatosan érkeztek értünk, így rövid idő belül mindenki már - új otthonában - tölthette maradék idejét.

Mindünk nevében nem szeretnék nyilatkozni, de ahogy a többiektől hallottam, többé-kevésbé elégedettek voltunk az ellátással. Én rendkívül jó családdhoz kerültem, akiről óráig tudnék mesélni, de ezzel inkább nem fárasztanám a kedves olvasót. Amennyire tudtuk, mindannyian kipihentük az út fáradalmait, és hétfőn újult erővel mehettünk iskolába. Kissé furcsának hangzik, hogy a nyár közepén iskolába jártunk, de így volt. Szintfelmérő (mely során mi, révaisok kivétel nélkül a legjobb csoportokba kerültünk), csoportbeosztás, rengeteg program, idegen diákok (olaszok, izlandiak, osztrákok, franciák stb.) a csoportban, és észre se vettük, hogy percről percre múlnak az órák, napok, hetek... Mivel mi, magyarok intenzív tanfolyamon vettünk részt, hetente kétszer délután is volt tanítás. Az órák jó hangulatban teltek, a sok érdekes feladat pedig egytől-egyig angoltudásunkat tökéletesítette. Rengeteg iskolai élményt említhetnék, a legélvezetesebbek közé a riportkészítést, dalírást és a rádióműsor készítését sorolnám. Természetesen a tanulás mellett kirándulásra, szórakozásra is jutott idő. Kivétel nélkül meglátogattuk a közelben lévő híres helyeket, Canterburyt, Dovert, Brightont, Ramsgate-t és Dealt is. Mégis a legnagyobb élményt London jelentette, ahová kétszer is ellátogattunk, két egész napot eltöltve. Játunk többek között a Wesminster Abbey-ben, a Madame Tussauds-ban, a Towerben, a Hyde Parkban, Greenwichben, láttuk a királyi palotát, a Tower Bridge-et, a parlamentet, a Temzét, és a Szent Pál katedrális tetejéről csodálhattuk meg egész Londont további nevezetességeivel.

A rengeteg program fárasztónak is bizonyult. Reggel 9-től ebédig tanítás, majd 14.00-től ismét iskola vagy más elfoglaltság. Általában este 6 óra körül értünk haza. Itt sem tölthettünk azonban sok időt, mivel 7 és 8 között ismét programjaink voltak, általában 10-ig, 11-ig. Egyszóval: nem igazán maradt időnk unatkozni. Szerencsére...

Amikor az utolsó napok is elérkeztek, kezdtük érezni, hogy innen egyszer haza is kell menni. Legtöbbünk szívesen maradt volna még. Köztük én is. :)

Eljött hát a búcsú pillanata... Nem lesz több corn flakes reggelire (minden reggel ezt kaptuk, nem pedig a híres, nagy ANGOL REGGELIT), tipikus angol ételek (hasábburgonya csirkefalatokkal vagy esetleg hamburger...), nem láthatjuk többé Broadstairs csodálatos tengerpartját, utcáit és embereit (csak a több száz képről és videóról, amit készítettünk). Nincs több program és Kent School of English (ez az iskola neve); egyszóval az a két élményekben gazdag hét végleg a múlthoz fog tartozni, de szerintem még sokáig nem merül feledésbe...

Búcsút vettünk. Volt, aki szívesen indult haza, volt, aki nem, de szerintem az utóbbiak közé többen tartoztak. Egy biztos: nem bántuk meg, hogy ezt a később rövideknek tűnő két hetet az életünkben itt töltöttük el. Még valami. Csak ajánlani tudom mindenkinek. Hasznos nyelvtanulás, rengeteg program, örök emlék és új emberek, barátságok.

Buszunk ismét Magyarország felé vette az irányt. Ha lehet, a hangulat még jobb volt. További jó hírek számított, hogy Belgium újabb részletét ismerhetjük meg, és nem is akármilyet, ugyanis

Brüsszelben tölthettünk egy kis időt. Igaz, itt az időjárás nem volt velünk túlságosan kegyes (zuhogott az eső), mégis sikerült megnéznünk a fő tért és a pisilő kisfiút, ill. befejezhattük az ajándékvásárlást.

Sopronba reggel 10 helyett már 6 órakor megérkeztünk. Itt a szerencsésebbekre már vártak szüleik, a többiek kis várakozásra kényszerültek, de a végén mindenki hazajutott. Sok időnk nem volt a pihenésre: másnap már várt ránk a Révai és osztálytársaink, tanáraink. Ezúton is szeretném megköszönni Torda Márta tanárnőnek kitartó munkáját és gondoskodását. Remélem, valaha az életben lesz még lehetőségünk eljutni e kedves kisvárosba, melyet úgy hívnak: Broadstairs.

Szabó Erika (12. B)

Máltán az őszi szünetben

"I don't want to go home", ez a mondat járt még akkor is a fejemben, amikor busszal Hegyeshalom felé közeledtünk. És bizony megvolt rá az okom. Hét olyan gyönyörű napban volt részem, amit soha nem fogok elfelejteni.

Már a repülőgéppel való utazás is nagy élményt jelentett, hiszen azelőtt nem ültem még soha repülőn.

A család, akikhez kerültem, nagyon aranyos volt. Nagyon, de nagyon örültem annak, hogy az erkélyükről pont lehetett látni a tengert.

Az élet Máltán rendkívül megfogott engem. Hogy a kocsik jobb oldalán volt a kormány, hogy mindenütt az úton átkelő gyalogosok szapora lépteit lehetett látni, hogy a kocsik, buszok folytonos dudálása adta meg a közlekedés sajátos hangulatát, hogy pálmafák övezték a tengert és az utcákat, hogy minden háznak neve volt, hogy ezernyi vörös macska henyélt a kerítések tövében, és még sorolhatnám, hogy mennyi mindenért mennék oda vissza szívesen.

Tetszettek a napi programok, sose unatkoztam. Gyönyörű tájait jártuk be Máltának, olyan monumentális természeti képződményeket láthattunk, amelyek mellett eltörpült az ember.

A délutáni nyelvórák is jók voltak. Néhány új szóval gazdagodott a szókincsem. Az, hogy mennyire voltak ezek az órák beszédesek, csak rajtunk múltott.

Még most is szívesen ülnék az erkélyen, és nézném a tengert, a csodálatos látványt. Sajnos az volt az egyetlen rossz dolog ebben a kirándulásban, hogy nagyon rövid volt. Mintha csak percek lettek volna. Remélem, jövőre szó lehet minimum két hétről! Köszönöm szépen ezt a gyönyörű utazást!

Csóka Anita (12. B)

Mind a máltai, mind a skóciai út támogatott volt. A máltai nyelvtanfolyam a negyedik olyan út, amelyhez sikerült nagyobb összegű támogatást nyerni az Oktatási Minisztériumtól. Az edinburgh-i nyelvtanfolyamhoz és Skye-szigeti kiránduláshoz pedig ingyen repülőjegyet kaptak a résztvevők. Portörőné Mándli Szilvia

A csigabiga

A csigáról először a csiga háza jut eszünkbe, hiszen leginkább ezt látjuk belőle. Levonhatjuk tehát a következtetést, hogy a csiga visszavonultan éli napjait.

A csigaházat tévesen nevezzük háznak. Egy ház alapja ugyanis szilárd, ajtaja, ablaka, teteje van, a csigaháznak ezzel szemben csak egyetlen bejárata van, és a hátán hordja a csiga. Mindazonáltal több előnye is van ennek, hiszen mindig otthon van, és nem kell hazarohannia, ha esik az eső.

Szokásairól, magánéletéről nagyon keveset tudunk. Ennek szintén a ház az oka, ahová nem lehet bekukucskálni, s így nem tudjuk, mi történik odabenn.

A csiga lassúságáról nevezetes. Ez persze viszonyítás kérdése. Méreteihez képest megfelelő gyorsasággal halad. Egyébként meg hova rohanjon? Nem üldözi a tatár.

"Csigabiga, gyere ki! Ég a házad ide ki! Kapsz tejet, vajat! Holnapra is marad!"

Bizonyára gyerekek találták ki, hisz tele van alapvető tévedésekkel. Amennyiben valóban ég a háza, már rég megsül, mire meghallja a gyermekek figyelmeztetését. S vajon mitől gyullad meg? Bizonyára a gonosz kölykök gyújtották meg, hogy szórakozzanak szegény állattal. Tejet s vajat ígérnek neki, holott a csiga tudvalevőleg növényekkel táplálkozik. Így aztán meg is marad holnapra az összes felajánlott étel.

A csigatársadalom legalján tengetik életüket a meztelen csigák. A hajléktalanná vált csigák egy része sorsát a fent említett gonosz kölyköknek köszönheti, a többi bizonyára önhibájából jutott erre a sorsra. A többség szégyelli szegénységét, s ezért erdők, mezők mélyén bujdokolnak. Vannak azonban olyan perverz egyedek, akik a kiskertekben a salátalevelek alá bújnak. Szegény mit sem sejtő háziasszonyok pedig sikoltva dobják el a salátát, mikor meglátják a magát mutogató, pucér állatot.

Búgócsigának nevezik a kisgyerekek egy kedvenc játékát, melyet ha felhúznak, pörög és bűg. Az építőiparban is használatos egy csiga nevű eszközt, melyet emelő szerkezetként alkalmaznak. Ezek is mutatják, hogy mennyi tévedés van még mindig a köztudatban a csigákról. Sem a bűgás, sem a pörgés, sem pedig az erő nem jellemzi ezeket a kis állatokat.

Az ember már megint magából indul ki, mikor a csigákat saját tulajdonságaival ruházza fel.

Nagy Dorina (9. E)